

Ca pruncii

Au venit la Cafarnaum și, când erau în casă, i-a întrebat: "Despre ce ați discutat pe drum?" Însă ei tăceau

19.04.2012

Au venit la Cafarnaum și, când erau în casă, i-a întrebat: "Despre ce ați discutat pe drum?" Însă ei tăceau, căci pe drum discutaseră unii cu alții despre cine este mai mare. Așezându-se, i-a chemat pe cei doisprezece și le-a spus: "Dacă cineva vrea să fie primul, să fie ultimul dintre toți și slujitorul tuturor". Și, luând un copil, l-a așezat

în mijlocul lor, apoi, luându-l în brațe, le-a spus: "Oricine primește un astfel de copil, în numele meu, pe mine mă primește; iar cine mă primește pe mine, nu pe mine mă primește, ci pe acela care m-a trimis" (Mc 9, 33-37)

„Nu vă entuziasmează acest mod de a acționa al lui Isus? Pentru ca să înțeleagă doctrina sa, propune un exemplu viu. Cheamă un copil care alerge prin casă și îl strânge la piept. Este tăcerea elocventă a lui Isus Domnul nostru. A spus deja totul: El îi iubește pe aceia care se fac ca pruncii. Apoi adaugă că rodul simplității, al umilinței spiritului, este de a putea îmbrățișa pe el și pe Tatăl care stă în ceruri”.

Prietenii lui Dumnezeu, 102

În acel timp discipolii s-au apropiat de Isus spunând: „Cine este cel mai mare în împărăția cerurilor?”. Atunci Isus a chemat la sine un copil, l-a pus în mijlocul lor și a spus: „Adevăr vă

spun: dacă nu vă veți converti și nu veți deveni ca pruncii, nu veți intra în împărăția cerurilor. De aceea oricine va deveni mic ca acest copil, va fi cel mai mare în împărăția cerurilor”. (Mt 18, 1-4)

„A deveni copii înseamnă a renunța la mândrie, la suficiență, a recunoaște că, pentru a învăța să mergi și să perseverezi pe drum, singuri nu putem nimic, dar avem nevoie de harul, de puterea lui Dumnezeu Tatăl nostru. A fi mici înseamnă a se abandona cum știu să se abandoneze copiii, a crede cum cred copiii, a ne ruga cum se roagă copiii.

Și toate aceste lucruri le învățăm în intimitate cu Maria. (...) Pentru că Maria este Mamă, devoțiunea sa ne învață să fim fii: să iubim serios, fără măsură; de a fi simpli, fără toate complicațiile care se nasc din egoism de a ne gândi numai la noi înșine; să

fim veseli, știind că nimic nu poate
distruge speranța noastră. Începutul
drumului care are ca sfârșit iubirea
față de Isus, este o iubire plină de
încredere față de Maica Domnului”

Este Isus care trece, 143

Ce lucru bun e să fii copil! – Când un
om solicită o favoare, e nevoie să-și
însoțească cererea cu o listă a
meritelor sale.

Când cel care cere e un copilaș – cum
copiii nu au merite – , e de ajuns să
spună: eu sunt fiul lui cutare.

O, Doamne! – spune-I din toată
inima! –, eu sunt... fiu al lui
Dumnezeu!

Drum, 892
